

soudu v Mladé Boleslavi, poukazuje k tomu, že, ano toto sudiště nastupuje na místo původního výlučného sudiště, bylo míněno rovněž jako výlučné. Tyto vývody padají však tím, že, jak dovozeno, původní sudiště není výlučným. Nemohlo býti proto dovolacímu rekursu vyhověno. Za tohoto stavu věci jest nerozhodno, že žalobce zadal původně žalobu u krajského soudu v Mladé Boleslavi zřejmě jako u domnělého obecného sudiště žalované strany, nedovoláváje se ani původní ani dodatečné úmluvy o sudišti a že, když vyšlo na jevo, že žalovaná firma má sídlo v obvodu krajského soudu obchodního v Praze, reprodukoval ji u tohoto soudu. K vůli úplnosti se ještě podotýká, že se nejvyšší soud neobíral otázkou věcné příslušnosti, ježto nebyla dosud v nižších stolicích řešena.

Čís. 9526.

Přihlásil-li se k pozůstalosti jediný dědic bezvýjimečně a nebylo podmínek pro sepsání inventáře, jest vzítí za základ projednání pozůstalosti místopřísežné seznání. V takovém případě, vznikl-li spor mezi dědicem a třetí osobou, zda jí zůstavitel prodal nemovitost, nelze poukázati účastníky, by podali v určité lhůtě žalobu, aniž stanoviti následky pro případ nedodržení lhůty.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1930, R I 1020/29.)

Mezi universální dědičkou a obcí H. vznikl spor, zda zůstavitel prodal obci polovici svého domu. Pozůstalostní soud poukázal universální dědičku i obec H., by otázku, zda jest do pozůstalosti zařaditi polovinu domu či jen kupní cenu za tuto polovinu, rozřešily mezi sebou sporem s tím, že nebude-li do měsíce po doručení usnesení soudu vykázáno, že byl spor zahájen, bude se v projednání pozůstalosti pokračovati a jako aktivum pozůstalosti bude vzata kupní cena. Rekursní soud vyhověl rekursu universální dědičky a poukázal na pořad práva obec H. s tím, že nevykáže-li obec do jednoho měsíce od doručení usnesení pozůstalostnímu soudu, že zahájila spor, bude se v projednání pozůstalosti pokračovati a jako aktivum pozůstalosti bude zařazena polovice domu.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů a uložil prvému soudu, by pokračoval v projednání pozůstalosti.

D ů v o d y:

Mezi testamentární universální dědičkou Marií B-ovou a městem H. vznikl spor, zda zůstavitel prodal městu ideelní polovici domu. Názor, že spor má neb aspoň může míti vliv na projednání pozůstalosti, že proto, bude-li v určité, soudem na třicet dnů stanovené lhůtě podána žaloba, bude nutno vyčkati jeho výsledek, jinak však v nesporném řízení rozhodnouti, má-li za pozůstalostní jmění býti považována nemovitost, či její kupní cena, jest v rozporu se zjištěným stavem věcí a zákonem. Poněvadž se dosud nikdo jiný nepřihlásil za dědice než Marie

B-ová, tato se přihlásila k dědictví bezvýjimečně, a není tu podmínek § 92 nesp. říz. pro sepsání inventáře, není vůbec důvodu, by z úřadu a řízením nesporným byl vyšetřován stav pozůstalostního jmění. Za základ projednání pozůstalosti bude vzíti podle § 114 nesp. říz. místo-přísežná udání universální dědičky. K poukazu stran, by podaly žalobu v určité lhůtě, není důvodu, a neposkytuje zákon k tomu opory, tím méně k stanovení určitých následků pro případ nedodržení lhůty. Usnesení obou nižších soudů byla proto zrušena, a to i v částech nenapadnutých, neboť žádná strana nemohla nabýti a nenabyla z nich práv. Na pozůstalostním soudě bude, aby především přiměl vdovu Marii J-ovou k určitému prohlášení o dědických nárocích, a nebude-li je činiti, projednal a odevzdal pozůstalost podle udání a návrhů universální dědičky.

Čís. 9527.

Nárok nemanželského dítěte proti rodičům nemanželské matky na výživné jest uplatňovati v nesporném řízení.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1930, R I 1021/29.)

Nemanželské dítě domáhalo se žalobou na otci své matky placení výživného. Procesní soud první stolice žalobu zamítl. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek i s předchozím řízením pro zmatečnost a odmítl žalobu. Důvody: O nárocích nemanželského nezletilce o poskytování výživy ve smyslu § 166 obč. zák. proti rodičům matčiným, v projednávaném případě proti žalovanému dědovi, rozhodovati jest vzhledem k rodinnému poměru mezi dědem s matčiny strany a nezletilcem v řízení nesporném. Teprve, kdyby tu byly podmínky § 2 čís. 7 nesp. říz., kdyby opatření v této věci patřící do nesporného řízení bylo závislé na zjištění sporných právních otázek anebo skutkových okolností, jež lze jen po formálním řízení průvodním zjistiti, má soud účastníky odkázati na pořad práva. Poněvadž žalující strana ani netvrdila, ani neprokázala, že se bezvýsledně dovolávala řízení nesporného, a že se svými vyživovacími nároky byla poukázána na pořad práva, nelze o nárocích těch pro nepřípustnost pořadu práva ani jednati, ani rozhodovati.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

Důvody:

Napadené usnesení jest po právní stránce úplně správné a stačí vzhledem k vývodům rekursním dodatí toto: Odvolací soud poukazuje vystižně na to, že i v poměru mezi nemanželským dítětem a jeho dědem s mateřské strany (žalovaným) jde o rodinný poměr. (§ 155 a násl. obč. zák.). Matka nemanželského dítěte zůstává jeho matkou a její otec jeho dědem bez ohledu na to, kdo jest otcem dítěte a jakým způsobem se zjistí nemanželské otcovství a jakým způsobem bude nemanželský otec přidržán, by plnil otcovské povinnosti. Stěžovatel přehlíží